

महाभयेसएवरक्षकइतिदृष्टमित्याहुः यस्येतिद्वाभ्याम् यस्यमहाशृंगेजगतीं पृथ्वीमेवस्वनावंबध्वा मनुःसत्यव्रतोयथावत् दुर्गसंकटंततार सए
ववारिचरोमत्स्यमूर्तिर्नोऽस्मानप्याश्रितान्सतः नूनंत्रातारक्षिष्यति ॥ २३ ॥ संयमांभसिप्रलयोदके उदीर्णैरुद्रैः वातैर्येऊर्मयस्तेषांरवैःकराले
भयंकरे अरविंदान्नाभिकमलात् पतितप्रायः एकअसहायएव तस्माद्द्रयाद्येनततार सएवनःपारस्तारकोऽस्तु ॥ २४ ॥ किंचवयंभगवतैवसृष्टाः
पालिताश्चबहुशः अतस्तमेवशरणं ब्रजामेत्याहुः यएकइतित्रिभिः येनानुगृहीताःसंतोविश्वंसृजाम ननुयूयमेवस्रष्टारो नान्योयुष्माकमनुग्राहको
ऽस्ति तस्यादर्शनात्तत्राहुः अस्मत्तःपुरः पूर्वमेवांतर्यामितयासमीहमानस्यापियस्यलिंगंरूपंनपश्यामः तत्रहेतुः पृथक्पृथगीशाइत्यभिमानिनः

यस्योरुशृंगेजगतींस्वनावंमनुर्यथाबद्धततारदुर्गम् ॥ सएवनस्त्वाष्ट्रभयादुरंतात्राताश्रितान्वारिचरोऽपि नू
नम् ॥ २३ ॥ पुरास्वयंभूरपिसंयमांभस्युदीर्णवातोर्मिरवैःकराले ॥ एकोरविंदात्पतितस्ततारतस्माद्द्रयाद्येनस
नोऽस्तुपारः ॥ २४ ॥ यएकईशोनिजमाययानःससर्जयेनानुसृजामविश्वम् ॥ वयंनयस्यापिपुरःसमीहतः
पश्यामलिंगंपृथगीशमानिनः ॥ २५ ॥ योनःसपत्नैर्भृशमर्द्यमानान्देवर्षिर्तिर्यङ्मृषुनित्यएव ॥ कृतावतार
स्तनुभिःस्वमाययाकृत्वात्मसात्पातियुगेयुगेच ॥ २६ ॥ तमेवदैवंवयमात्मदैवतंपरंप्रधानंपुरुषंविश्वमन्यम् ॥
ब्रजामसर्वेशरणंशरण्यंस्वानांसनोधास्यतिशंमहात्मा ॥ २७ ॥ श्रीशुकउवाच इतितेषांमहाराजसुरा
णामुपतिष्ठताम् ॥ प्रतीच्यांदिश्यभूदाविःशंखचक्रगदाधरः ॥ २८ ॥ आत्मतुल्यैःषोडशभिर्विनाश्रीवत्सकौ
स्तुभौ ॥ पर्युपासितमुन्निद्रशरदंबुरुहक्षणेयम् ॥ २९ ॥

॥ २५ ॥ देवादिषु उपेन्द्रपरशुराममत्स्यरामादितनुभिःकृताव

तारःसन् आत्मसात्कृत्वापातिच ॥ २६ ॥ आत्मभूतदैवतम् कुतः विश्वात्मकम् तथाऽपिविकारंवारयन्ति अन्यम् विश्वात्मत्वेहेतुः परंकारणम्
ननुप्रधानं पुरुषश्चविश्वस्यकारणंतत्राहुः प्रधानंपुरुषंच तदात्मकोपिसएवेत्यर्थः सएवनःशंविधास्यति ॥ २७ ॥ प्रतीच्यांदिशिहृदिप्रथममाविरभूत्
॥ २८ ॥ पुनश्चतंपुरोदृष्ट्वाईक्षणाल्हादेनविवशाअवनौदंडवत्पतिताःसंतः शनैरुत्थायतुष्टुवुरित्यन्वयः कथंभूतंश्रीवत्सकौस्तुभौविना स्वतुल्यैःषो
डशभिःसुनंदादिभिः परितः सेवितम् उन्निद्रशरदंबुरुहवदीक्षणेयस्यतम् ॥ २९ ॥